

दाददो दुदुददुदुदादी दादादो दूददीददोः ।

दुदुदादं दददे दुदुदे ददाददददो ददः ॥

quae illud Ennii: *O Tite tute Tati tibi tanta tyranne tulisti* longe superant.

57. De vocabulo वित् vid. ad *Sring.* 91.; Schol. h. l. वन्दिन् explicat, quoad sensum scilicet, quia Vitus, interlocutoris et scurrae in dramatibus personam induens, herois simul praekonem agit. Quod सभ्येतरवादिचंचवः vocabulum attinet, सभ्यः *homo aulicus* est, dein in genere *insignis*, इतर vero negationem adfert, unde Schol. असभ्याः exponit (vid. *Sring.* 83.); वादिचंचवः idem explicat: वादेषु चंचवः दत्ताः भाषाः Ceterum pro नृप vocativo, uterque Cod. A. B. legit: नृपमीक्षितुमत्र के *quam ob rem nos regem intueamur?* lectio bona et facilis, cuius tamen in Scholl. nulla fit mentio.

58. Rogerius primum versiculi membrum de creatore intelligit: *een van groot verstand en vernuft heeft deze wereld gemaekt*, ut propria ipsius verba sonant apud *Dapperum* in *Asia* p. 29., sed hunc sensum non inesse, varians iam lectio दन्यैः *felicibus* in Cod. B. pro ईशैः prodit et Schol. कैश्चित् quoque ad विधृतं traxit; जनितं igitur mundi attributum est et distichon in reges prolatum, qui quantavis potentes pauca totius mundi et per exiguum tantum tempus possident. Ex his fuere antiquitus qui totam terram occuparent, ut नहुषः eiusque filius वयातिः, cuius fit mentio *Nal.* 5, 45. *Asiat. Res.* III. p. 39. et fuere quoque qui summum imperium ex devotione mox deponerent; sunt denique hodie qui regionibus imperant multis (चतुर्दशभुवनानि Schol. quod terram universam fortasse designat), fastus igitur regulorum, aliquot tantum urbes tenentium, prorsus futilis videtur ac ridendus. कतिपयपुरः legimus cum Codd. tanquam Adiectivum ad मदनञ्जरः pertinens; Schol. pronomen illud paucitatis explicat द्वित्रीणां पुराणां स्वामित्वे ॥

59. Eandem rem proponit sententia. Maioris momenti varians lectio ज्ञातं est in Cod. A. cuius scholia impressis inseram uncinis inclusa: यस्यां क्षणमपि अभुक्तायां नृपशतैर्यातं [नृपशतैर्न ज्ञातं भूतं] तैः नृपैः पृथ्वी क्षणमपि न भुक्ता । तावत् नृपाणां (शतैर्यातं गतं Cod. om.) नृपाणां शतानि (यातानि गतानि Cod. om.). De permutatione literarum य et ज्ञातं vid. *Nlt.* 13.; retinuimus hoc loco यातं quod et Cod. B. tuetur, verbis sic iunctis germanice: *von den Fürstenhundert ist selbst kein Augenblick gegangen worden auf der ungenossenen Erde* h. e. multi fuerunt quibus exiguo tantum tempore imperio frui licuit. Reliqua facilia sunt. विषादे scripsimus ut Mstt.

60. Legitur versus in Edit. p. 108. inter illos qui in Cod. A. desiderantur et aperte ad caput nostrum quo reges vituperantur pertinet, cui accedit quod Cod. B., in ordine versuum iusto negligentior, omnes tamen hasce sententias, ut tabula in fine exhibet, quodammodo collegerit. Sensus satis est perspicuus: terram universam, grandi sane figura, placentam luteam appellat poeta, oceano veluti veste striata involutam, atque huius glebae exiguum demum partem, eandemque bellis innumeris, acquirere dicit reges et pauperum